

شہید احمد جابری

از تبار علی

سامانہ جامع سہاولان و دوہڑا شہید استان بوشهر

نام پدر	علی
تاریخ تولد	۱۳۳۷/۰۹/۲۰
محل تولد	بوشهر - دشتستان
تاریخ شهادت	۱۳۶۶/۰۶/۲۹
محل شهادت	نیروگاه بوشهر
مسئولیت	—
نوع عضویت	سایر (بمباران)
شغل	نیروگاه اتمی
تحصیلات	دوره راهنمایی
مدفن	بنه جابری

زندگینامه

زندگینامه شهید

شهید احمد جابری فرزند علی در سال ۱۳۳۷ در خانواده ای مذهبی و متدین چشم به جهان گشود. چون در روستای فقیری سکنی داشتند نتوانست به درس ادامه بدهد و در سن ۱۰ سالگی مشغول به کار شد و با پدرش به کشاورزی می پرداخت. تا این که انقلاب اسلامی به پیروزی رسید و ایشان در نیروگاه اتمی بوشهر مشغول به کار شد. و سرانجام در تاریخ ۱۳۶۶/۶/۲۹ به درجه رفیع شهادت نائل آمد که شهید بعد از ازدواج پسر و ۲ دختر را از خود به جا گذاشته است که نزد همسر شهید می باشند.

وصیت نامه

و لا تحسبن الذين قتلوا في سبيل الله امواتاً بل احياء عند ربهم يرزقون.

گمان نبرید کسانی که در راه حق شهید شده اند مرده اند. خیر آنان زندگانی هستند که در نزد پروردگار خود رزق و روزی می خورند.

با سلام و درود به منجی گیتی حضرت مهدی(عج) و سلام و درود بر نائب بر حقش خمینی بت شکن و سلام و درود بر شهیدان راه حق و فضیلت و سلام و درود بر رزمندگان اسلام که در جبهه های حق علیه باطل می رزمند.

در اسلام آن چه منجر به شهادت - یعنی مرگ آگاهانه در راه هدف مقدس - می گردد و به صورت یک اصل در آمده است فلسفه جهاد است. بنابراین اینجانب احمد جابری فرزند علی ساکن روستای بنه جابری با شناخت کامل و لیبیک گویی امام عزیزمان آگاهانه به سوی جبهه های حق علیه باطل حرکت نمودم تا دین خود را به اسلام عزیز ادا کرده باشم و به دشمنان اعلام می کنم که ما امام و اسلام را تنها نگذاشته و برای دفاع از دین اسلام از مال و جان خود دریغ ننموده و دفاع از اسلام و میهن اسلامی را یک امر واجب می دانیم. شکر خدای را که مرا در ردیف حامیان مکتب اسلام قرار داد. مکتبی که تضمین کننده سعادت دنیا و آخرت بشریت است. در حالی که من بنده ای گناهکار و ذلیل بیش نیستم و از خداوند می خواهم که از گناهان من درگذرد و مرگ مرا شهادت در راهش قرار دهد. در آخر چند کلمه ای وصیت به خانواده خویش دارم. می بخشید که شما و فرزندانم را تنها گذاشتم باید بدانی که این یک وظیفه است. و از شما می خواهم که فرزندانم را از مدرسه باز ندری و اگر در این راه پر فیض به آن فوز بزرگ که همانا شهادت در راه خدا است رسیدم نگران نباشید که راه حق است و این افتخاری است که شما بعداً همسر شهید باشید. و به پدر و مادرم سلام و درود می فرستم که بر احساس مادرانه و پدرانه تان پیروز شدید و فرزنددی در خانه ای حقیر بزرگ گردید و امروز عازم راه حق است. در آخر از اقوام و خویشان و دوستان و آشنایان التماس دعا دارم و اگر در مواردی تندی از من دیده اید مرا ببخشید و حلال کنید.

بیستم مهرماه سال هزار و سیصد و شصت و چهار

۲۰/۷/۱۳۶۴ - داوطلب احمد جابری

سازمان جامع اسناد و کتابخانه ملی جمهوری اسلامی ایران